Poročilo o pouku na daljavo

Šolska vrata so se zaprla 16. 3. 2020.

- Korona virus je vse šole, učitelje in učence potisnil v nezavidljiv položaj. Nihče za pouk na daljavo ni imel izkušenj in vsi smo bili popolnoma nepripravljeni.

- Za izvajanje pouka na daljavo smo se morali organizirati čez noč. Enotnih navodil s strani ministrstva ni bilo. Tudi učitelji so se morali ob razglasitvi epidemije znajti vsak po svoje. Njihove izkušnje in znanja so bila različna.

- Na šoli imamo 500 učencev. Zavedali smo se, da imajo tudi učenci doma različne pogoje za šolsko delo.

- Pričakovali smo pomoč in usmeritve MIZŠ in Zavoda za šolstvo. Vse okrožnice in navodila so zamujala. V marsičem smo bili prepuščeni sami sebi, vsaka šola zase je iskala najboljše rešitve za svojo situacijo.

- Na šoli nismo imeli vpeljanih spletnih učilnic, v tem smo zaznali pomanjkljivost. Razredniki in učitelji so iskali komunikacijske poti do učencev, staršev. Ugotovili smo, da nimamo ažurnih podatkov. Ob selitvah nam starši niso sporočili sprememb, zato so podatki v Lopolisu bili mnogokrat netočni.

- Učitelji so poiskali komunikacijske kanale, ki so jim najbolj ustrezali. Veliko smo objavljali na šolski spletni strani. Staršem učencev nižjih razredov so učiteljice pošiljale gradiva preko različnih kanalov, Lopolisa, e-pošte.

- Starši sporočil preko Lopolisa niso odpirali, ker so pozabili gesla.

- Usmeritev s strani zavoda je bila, da v mesecu aprilu utrjujemo že obravnavane vsebine. Učitelji so zadolžitve učencem pošiljali po urniku in teh gradiv je bilo veliko.

- Starši so dali pobudo, da poskušamo kanale poenotiti. Kjer je bilo več otrok, so bili starši zelo močno obremenjeni z e-sporočili.

- Na šolski spletni strani smo za učence in starše oblikovali dostop preko OneDrive.

- Učitelji so se vključevali v različna izobraževanja o vodenju pouka na daljavo, veliko so sodelovali med seboj in izmenjevali izkušnje. Pomagali so drug drugemu pri usvajanju novih digitalnih znanj.

- Strokovni aktivi so med seboj dobro sodelovali. Komunikacija med vodstvom in učitelji je bila na dnevni ravni.

- Starši učencev nižjih razredov so bili učiteljicam desna roka, v veliko pomoč pri obravnavi učne snovi, ponavljanju, pošiljanju nalog učiteljicam in podajanju povratnih informacij o delu, napredku ...

- Učenci so se z učiteljicami srečevali v živo preko Skayp, Viber, Zoom, Teams …

- Prva dva tedna pouka na daljavo smo imeli enak urnik kot v šoli. Ugotavljali smo, da je tempo prevelik, da so obremenitve učencev zelo velike (poročanja staršev, sodelovanje svetovalne delavke z učenci), učenci niso zmogli in da je potrebno nekaj spremeniti.

- Zavod za šolstvo je dal pobudo za uvedbo prilagojenih urnikov in opozarjal učitelje, da pouk na daljavo ni enak poučevanju v razredu. O tem smo učitelji razpravljali preko videokonferenc. Učence in starše smo obvestili, da bomo delali po prilagojenih urnikih.

- Hkrati smo opazili, da so velike razlike med učenci pri dostopu do računalniške opreme, pa tudi poznavanju in obvladovanju učne tehnologije. Zaznane težave: učenec ima samo telefon, ne zna

rokovati z računalnikom, ne zna pošiljati rešenih nalog, v družini je več otrok in vsi delajo na daljavo, v družini imajo le službeni računalnik starša, ki ima določene zaščite.

- Iskali smo vzroke, zakaj so nekateri učenci neodzivni. Mnogi učenci so učiteljem pošiljali opravljene naloge z veliko zamudo. Učitelji so starše in učence klicali po mobitelu, jim pošiljali sporočila … odziva mnogokrat ni bilo, včasih celo po nekaj tednih.

- Učitelji so poročali tudi, da nekateri učenci ne morejo delati, ker nimajo ustrezne računalniške opreme. Začeli smo poizvedovati. Urejali smo sezname teh učencev in začeli z iskanjem računalniške opreme.

- Zavodu za šolstvo in ministrstvu smo posredovali ustrezne sezname za potrebno opremo za učence: računalnike, modeme. Njihova odzivnost pa je bila zelo počasna.

- Mnogi učenci niso imeli ustrezne računalniške opreme in povezav. Iskali smo različne donatorje, da smo zagotovili materialno podporo. Ugotavljali smo tudi, zakaj se nekateri učenci ne odzivajo.

- Učitelji so povedali, da kar nekaj učencev ne odgovarja, dela z velikim zamikom, pošilja rešitve z veliko zamudo.

- Pridobili smo donatorje in učencem razdelili računalnike (15). Izkazalo se je, da ni dovolj, da učenec dobi opremo, kajti mnogi učenci tudi niso imeli potrebnih znanj za uporabo računalnikov, komunikacijo na daljavo. Starši pa jim pri tem niso znali pomagati.

- Učenci priseljenci so imeli veliko težav tudi z razumevanjem slovenskega jezika. Nekateri med njimi so prišli šele v novembru, decembru in so komaj pričeli s poukom slovenščine.

- Učitelji so iskali različne kanale, da bi pouk na daljavo čim bolje potekal tudi z neodzivnimi učenci, tudi preko telefonskih pogovorov. Želeli so si povratnih informacij s strani učencev.

- V mesecu maju se je pričelo ocenjevanje. Prevladovala so srečanja učiteljev z učenci »v živo«.

Odpiranje šolskih vrat se je pričelo postopno: 18. 5. za učence 1. triade, 25. 5. za devetošolce, 1. 6. za učence 4. in 5. razreda, 3. 6. za učence od 6. do 8. razreda. Učenci so se vrnili v šolske klopi.

Ob vrnitvi učencev v šolske klopi so ugotovitve učiteljev naslednje:

- Nekateri učenci, čeprav jih ni veliko, so na daljavo delali uspešneje kot so delali pred korono v šoli. Pouk na daljavo jim bolj ustreza.

- V večini razredov je bilo nekaj neodzivnih učencev (2 do 3). V nekaj oddelkih so bili vsi odzivni.

- Staršem učencev I. triade velika pohvala za pomoč in sodelovanje.

- Učenci predmetne stopnje so bili pri delu na daljavo zelo iznajdljivi: pošiljali so rešitve sošolcev (fotografirali). Učitelji so ugotovili, da veliko nalog v SDZ ali DZ po vrnitvi v šolo ni rešenih (prazni listi).

- Pridni učenci so delo na daljavo pohvalili, ker so si delo doma lahko sami organizirali kot so želeli, večinoma so rešili in poslali vse naloge.

- Težja učna snov (npr.: deljenje z večmestnim številom) je učencem delala težave.

- Ustno ocenjevanje je potekalo s slušalko v ušesih ali s pomočjo drugih pripomočkov.

- Učenci so po ocenjevanju znanja nehali delati za šolo, starši pa niso izvajali nobenega nadzora.

- Učenci višjih razredov so povedali, da so dopoldne dolgo spali, igrali video igrice, prepričani so bili, da se v šolo ne bodo vrnili, vrnitev jim je bila popolnoma odveč. Učitelji pa povedo, da so rešitve učencev mnogokrat dobivali ob enih ali dveh zjutraj.

Pogled na naše delo:

- Kot za učence je bila tudi za učitelje to nova izkušnja.

- Učitelji se moramo zavedati tudi vpliva domačih razmer na učenčevo delo in uspešnost. Tukaj so se pokazale velike razlike. Domače okoliščine niso enake delu v razredu v normalnem času, kjer je pred učencem učitelj, ki motivira. Doma je namreč lahko mnogo motečih dejavnikov (majhna stanovanja, več otrok …), ki zmanjšujejo zbranost pri domačem delu in posledično vplivajo na učno uspešnost.

- Nekateri učitelji so podali preobsežna gradiva, učenci so za njihov predmet, reševanje nalog potrebovali preveč časa in jim je za druge predmete zmanjkalo časa. Ne smemo enačiti pouka v razredu s poukom na daljavo. Obravnavati je potrebno ključne vsebine.

- Videokonferenca ne more nadomestiti pouka v živo.

- Učitelji smo zaznali potrebo po izobraževanju na daljavo, smo se izobraževali in postali digitalno bolj pismeni.

- Učitelji smo bili zasuti z vrnjenimi nalogami (rešitvami), za pregled vsake naloge smo potrebovali veliko časa. Nekateri učitelji poučujejo tudi dva ali tri predmete. Učenci so pričakovali hitre odgovore.

- Dnevno smo prejeli tudi preko 110 meilov, delo učiteljev je potekalo dnevno tudi 10 do 12 ur, preko vikendov.

- Najtežje je bilo, ko so rešitve nalog pošiljali starši (mame) iz svojih e-naslovov brez navedbe imena in priimka učenca in učitelji niso vedeli, čigave so poslane rešitve.

In kako naprej?

- Sprotno ažuriranje podatkov v Lopolisu.

- Poenotenje kanala na daljavo – delo premo Microsoft Teamsov.

- Spletne učilnice po oddelkih.

- Učenci bodo prejeli uporabniška imena za vstop v spletno učilnico.

- Delavnice za vse učence – pridobitev računalniških veščin dela na daljavo, smiselna raba, priprava na pouk na daljavo.

- Izobraževanje strokovnih delavcev – uspešne oblike in metode dela na daljavo, povezovanje učiteljev.

- V primeru pouka na daljavo bomo pripravili urnike, da učenci ne bi bili preobremenjeni.

- Medpredmetno povezovanje omogoča razbremenitev in povezovanje znanj (načrtovanje življenjskih vsebin in aktivnosti).

- Ozaveščanje učencev, da so za šolske obveznosti in za lastno zdravje odgovorni sami.

- Obvezni predlogi Zavodu za šolstvo za posodobitev (razbremenitev) učnih načrtov.

Trudili se bomo, da bomo odpravili pomanjkljivosti, ki smo jih zaznali v nastali situaciji in da bomo pripravljeni za morebitno ponovitev. Želimo, da bi bili uspešnejši.

Kranj, 9. 6. 2020 Fani Bevk, ravnateljica